L. 4. Kraków, dnia 10 marca 1901. Rocznik XXII.

DZIENNIK ROZPORZĄDZEŃ
dla stoł. król. miasta Krakowa.

Przedpłatę roczną 1 zła. składać można w biurach Komisarzy obwodowych. Właściciele domów w Krakowie otrzymują dziennik rozporządzeń bezpłatnie.

L. 9643/901.

Przedmioty znalezione.

W czasie od 1 do 31 stycznia 1901 rokn, znaleziono w Krakowie następujące przedmioty:

A) Złożone w Kasie miejskiej:

Art. 52. Książka do modlenia.
„ 53/915 II. Czarny pugilares z kwotą 1 złr. $17^1/_2$ ct.
„ 54. Książka p. t. „Fizyka" Kawecki-Tomaszewski na niższe gimnazyum.
„ 55. Zegarek srebrny kryty, męzki, z metalowym łańcuszkiem.
„ 56. 4 kluczyki na kółku.
„ 57. 2 kluczyki.
„ 58. Para nowych kożużkowych rękawiczek.
„ 59. Torebka skórzana czarna i 16 kluczyków na kółku.
„ 916/II. 2 srebrne złr.
„ 60. Spódnica płócienna.
„ 61/917 II. Portmonetka żółta skórzana, z kwotą 4 kor. 36 h.
„ 62. 10 kluczyków na kółku.
„ 63. Zarękawek.
„ 64. Zegarek damski dwukopertowy remontoar Nr. 11844/5 z monogramem „N. H." i rozbitem szkiełkiem.
„ 65. 3 kluczyki związane.
„ 66. Zarękawek.
„ 67. Klucz.
„ 68. Młotek żelazny.
„ 69/918 II. Pugilares z dwoma kluczykami i drobną kwotą.
„ 70. Parasol.
„ 71. Uzda na konia wraz z rzemieniami.
„ 72, 4 kluczyki na rzemyku.

B) Pozostałe w rękach znalazców:

1. Pies maści żółtej, mały, z marką Nr. 275.
2. Piesek mały z marką Nr. 1435.

Magistrat wzywa właścicieli powyższych przedmiotów, aby, o ile mogą dowieść swych praw własności, zgłosili się po odbiór do III. Wydziału Magistratu w godzinach urzędowych; w przeciwnym razie bowiem przedmioty te po upływie roku od daty dzisiejszej będą wydane znalazcom do używania, po ewentualnym zaś upływie trzech lat dalszych przejdą na wyłączną własność znalazców, lub też będą sprzedane, względnie przekazane na fundusz ubogich miejscowych. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 18 lutego 1901 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

L. 9324/901
I.

OBWIESZCZENIE.

W najbliższych dniach otwarty zostanie **ruch elektryczny na torach tramwajowych:** Most Podgórski — Dworzec główny kolejowy i Rynek — Rogatka łobzowska.

Z tego powodu Magistrat, po porozumieniu się z c. k. Dyrekcyą Policyi, wydaje następujące postanowienia celem zapewnienia swobodnego ruchu kolei elektrycznej, jak również celem zapobieżenia wypadkom:

I. Tak Publiczność, jak i zarząd kolei elektrycznej obowiązani są przestrzegać ściśle miejscowych przepisów porządkowych, odnoszących się do swobody komunikacyi na ulicach i placach, przez które przechodzi kolej elektryczna, jak również przepisów ustaw państwowych i rozporządzeń ministeryalnych, odnoszących się do ruchu kolei małych, do których kolej elektryczna w Krakowie należy.

II. Tak wozy kolei elektrycznej, jak i zwykłe wozy, powozy, doróżki, wózki ręczne i t. p. jechać winny **zawsze lewym torem**, względnie **lewą stroną** ulicy; w ten sposób uniknie się spotkania wozów zwyczajnych z wozami kolei elektrycznej.

Wozom **ciężarowym** nie wolno przejeżdżać ulicami wązkiemi, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej.

Wpoprzek torów kolejowych nie wolno stawać z jakimikolwiek wozami.

Wszelkie wozy i pojazdy, wyjeżdżające z ulic i placów, krzyżujących się z torami kolejowymi, winny jechać zawsze **wolno.**

Na torach kolejowych lub w bezpośredniej bliskości tychże nie wolno wozom i powozom wszelkiego rodzaju zatrzymywać się dłużej nad konieczną potrzebę; winny one być tak ustawione, aby przy zbliżaniu się wozu elektrycznego mogły być natychmiast usunięte.

Jeżdżenie po szynach kolejowych wózkami ręcznymi w jakimkolwiek kierunku, jest surowo wzbronione.

III. Na torach kolei elektrycznej pomiędzy szynami i obok tychże na odległość jednego metra, w czasie przeznaczonym dla ruchu kolei elektrycznej, nie wolno składać przedmiotów, któreby przeszkadzały swobodnemu ruchowi wozów kolejowych; z tego powodu składanie mebli, węgla, drzewa, towarów, materyałów budowlanych, lodu i t. p. winno się odbywać w przecznicach, lub też na miejscach poza torami kolejowymi, jeżeli szerokość ulicy na to pozwala.

Składanie tych przedmiotów na torach kolejowych między szynami i bezpośrednio obok tychże, dozwolone jest tylko w czasie, kiedy ruch kolejowy nie odbywa się, a mianowicie przed rozpoczęciem i po ukończeniu dziennego ruchu.

Składanie wymienionych wyżej przedmiotów na chodnikach, jak również wjeżdżanie na chodniki wozami, wózkami i t. p. jest bezwarunkowo wzbronione.

IV. W razie niezwykłych wydarzeń elementarnych, jak np. gwałtownych burz i zawiei śnieżnych, gęstej mgły, jak również w czasie ogólnego zrzucania śniegu z dachów domów, położonych przy ulicach, przez które przechodzi tor kolei elektrycznej, ruch wozów elektrycznych będzie wstrzymany, a względnie zwolniony lub ograniczony.

V. Przed pogotowiem straży pożarnej, spieszącem do ognia, przed procesyami, publicznymi pochodami, konduktami pogrzebowymi, w razie ustawienia lub przemarszu wojska i t. p. w ulicach, przez które prowadzi tor kolei elektrycznej, nadto w wypadkach wyjątkowych na wyraźne wezwanie posterunku straży policyjnej, ruch wozów elektrycznych ma być wstrzymany na tak długo, dopóki powód wstrzymania nie ustanie.

VI. Dla przestrogi Publiczności będą umieszczone na wozach elektrycznych latarnie kolorowe; na przodzie wozu latarnia biała, z tyłu wozu latarnia czerwona; zatem latarnia biała wskazuje zbliżanie się, czerwona zaś oddalanie się wozu elektrycznego.

Służba kolejowa winna o każdej porze dawać znaki ostrzegające dzwonkiem, zwłaszcza przy dojeżdżaniu do ulic poprzecznych, tudzież do poprzecznych ulicznych przejazdów i przechodów. Na znak dzwonka winien każdy usunąć się spiesznie z toru przynajmniej na odległość 1 metra od zewnętrznej szyny kolejowej lub też zejść na chodnik uliczny.

Wogóle Publiczność winna bacznie uważać na znaki dzwonka, zwłaszcza jadący konno lub powozem, oraz wychodzący lub wyjeżdżający z domów, położonych przy torach kolejowych.

W interesie bezpieczeństwa Magistrat zwraca uwagę Publiczności, że **dotykanie się** przewodów elektrycznych (drutów), czy to bezpośrednio rękami, czy też zapomocą przedmiotów, elektryczność łatwo przewodzących, **zagraża życiu.**

Publiczność tak w interesie własnego dobra i bezpieczeństwa, jak i swobodnego ruchu kolejowego, powinna unikać wszystkiego, coby to bezpieczeństwo i ruch narazić na szwank mogło.

Zwraca się przytem uwagę na przepisy powszechnej ustawy karnej i rozporządzeń dla kolei żelaznych wogóle, które zakazują wszelkiego swawolnego lub rozmyślnego przeszkadzania lub tamowania ruchu kolejowego, naruszania lub uszkadzania torów, wozów, słupów, tablic, drutów przewodowych i wogóle wszelkich przedmiotów, przyborów i urządzeń kolejowych.

Rodzice, opiekunowie i osoby odpowiedzialne za bezpieczeństwo życia i zdrowia dzieci niedorostków, osób niedołężnych i t. p. nie powinni wpuszczać tychże na tory kolei elektrycznej.

VII. W czasie ruchu wozu elektrycznego nie wolno Publiczności wsiadać lub wysiadać. Na przystankach nie wolno wsiadać do wozu pierwej, dopóki go wysiadający nie opuszczą.

Wskakiwanie na wóz i zeskakiwanie z wozu w chwili ruchu, oraz zatrzymywanie się na stopniach jest **stanowczo** wzbronione.

Służba kolejowa obowiązana jest zamknąć wejścia do wozu przed puszczeniem wozu w ruch przyrządami do tego przeznaczonymi (baryerkami).

Służbie kolejowej nie wolno wpuszczać do wozu osób nietrzeźwych, nieprzyzwoicie lub niechlujnie ubranych, jakoteż osób z widocznemi oznakami choroby zaraźliwej lub wstręt budzącej.

Jadącym koleją elektryczną nie wolno brać ze sobą przedmiotów, któreby bądź objętością swoją, bądź wonią spowodować mogły jaką niedogodność dla współjadących.

Psów lub innych zwierząt nie wolno zabierać ze sobą do wozu.— We wozach tytoniu i cygar palić nie wolno.

Zanieczyszczanie wozów w jakibądź sposób jest surowo wzbronione.

Jadący powinni się zachowywać spokojnie i przyzwoicie. — Służba kolei elektrycznej winna się zachowywać wobec Publiczności grzecznie i uprzejmie.

Otwieranie okien wozu dozwolone jest tylko służbie kolejowej i to tylko wówczas, jeżeli nikt ze współjadących temu się nie sprzeciwi.

Służbie kolejowej nie wolno przyjmować do wozu osób więcej, niż to regulamin ruchu dla wozu przepisuje.

VIII. Niniejsze rozporządzenie, tudzież rozkład jazdy i taryfa opłat mają być umieszczone wewnątrz każdego wozu.

IX. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od dnia otwarcia ruchu kolei elektrycznej w Krakowie.

X. Przekraczający niniejsze rozporządzenie karani będą w myśl obowiązujących przepisów.

XI. Bliższe postanowienia, normujące prawa i obowiązki Publiczności, zarządu kolejowego i służby kolejowej, postępowanie w razie wypadków, rozkład jazdy, ruch kolejowy, a wreszcie taryfę opłat zawiera osobny regulamin dla kolei elektrycznej, który w Dzienniku rozporządzeń dla miasta Krakowa ogłoszony będzie. —

Magistrat stoł. król. miasta Krakowa,
dnia 9 marca 1901 r.

Prezydent miasta:
J. Friedlein w. r.

XXXVI.*)

Fundacya stypendyjna ś. p. Teofila i Hersylii Januszewskich,

zatwierdzona reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 13 listopada 1900 r. L. 107047.

Zmarła we Lwowie dnia 16 października 1872 r. ś. p. Hersylia Łucya 2-im. Januszewska, testamentem

*) Ciąg dalszy ogłoszonych fundacyi. Zobacz str. 7.

swoim z daty Ubień 17 marca 1870 r. ustanowiła małżonków Wiktora i Honoratę Sobieszczańskich uniwersalnymi dziedzicami substytuując ich sobie nawzajem i rozporządziła, że po śmierci obojga tych dziedziców pozostałe po niej kapitały mają stanowić fundacyę stypendyjną.

W szczególności rozporządziła w tym względzie, jak następuje:

„Postanawiam, że po śmierci WW. Sobieszczańskich, a to obojga, gdyż po wcześniejszej śmierci jednego, drugie we wszystkie prawa zmarłego wchodzi, wszystkie kapitały, jakie po mnie pozostaną, to jest tak wszystkie papiery publiczne kredytowe, jakoteż i wszystkie wierzytelności pieniężne lub wartości pieniężnej, pewną oznaczoną sumę reprezentujące u osób prywatnych miane, mają stanowić fundusz zapomogi dla kształcącej się młodzieży polskiej, wyznania chrześciańskiego, nie tylko z teraźniejszego królestwa Galicyi z Księztwem Krakowskiem, ale i ze wszystkich części dawnego Królestwa polskiego, a to jak następuje:

1) Dochód z całego kapitału wedle powyższego określenia, po mnie pozostałego, ma być na tyle kwot, po trzysta złotych reńskich w. a. rozdzielony, na ile wystarczy, i ta kwota 300 reńskich ma stanowić jedno stypendyum.

2) Stypendyum takie ma być udzielone młodzieńcowi narodowości polskiej, religii chrześciańskiej, który naukę w szkołach technicznych lwowskiej, krakowskiej, lub innych prowincyj polskich techniki z dobrym postępem całkowicie ukończył, a w celu dalszego kształcenia się w zawodzie technicznym do innych wyższych zakładów, czy to w państwie austryackiem, czy zagranicznym udał się, lub też młodzieńcowi, który po ukończeniu całkowitem nauk, jakie w szkołach technicznych we Lwowie lub w Krakowie udzielają się, dla praktycznego wykształcenia się, do jakiego zakładu rękodzielniczego, czy to w cukrowni, czy garbarni, czy mydlarni, browarze, destylarni, hutach wszelkiego rodzaju, w warsztatach wyrabiających machiny, narzędzia, tkaniny różne, lub też przy budowlach wszelkiego rodzaju tak wodnych, jakoteż na powierzchni ziemi stawianych, na praktykę uda się, a to czy w kraju, czy zagranicą, ażeby potem na ziemi ojczystej, do podniesienia rękodzieł i przemysłu mógł się przyczynić.

3) Zapomoga ta ma być udzielana uczniom ubogim, to jest niemającym dostatecznego funduszu do utrzymania się w wyższych zakładach naukowych, czy w rzeczonych zakładach rękodzielniczych przemysłowych, a wypłacana ma być ratami kwartalnemi z góry. Tak ubóstwo czyli potrzebę zapomogi takiej, jakoteż i warunek postawiony przezemnie narodowości polskiej kandydata zawisł wyłącznie od uznania tych ciał i osób, które wedle poniższego oznaczenia do nadawania stypendyów mej fundacyi są powołane.

4) Wydział krajowy galicyjski, jak długo tenże z wolnych wyborców reprezentacyi krajowej istnieć będzie, ma być jedynie i wyłącznie do obdzielania stypendyami niniejszej fundacyi w myśl powyższych warunków moich upoważniony.

Gdyby zaś przestała istnieć reprezentacya krajowa z wolnych wyborów wypływająca lub gdyby ustał Wydział krajowy, jako organ wykonawczy, z wyborców wolnych reprezentacyi krajowej pochodzący, naówczas prawa i obowiązki kuratoryi niniejszej fundacyi przejść mają na reprezentacyę głównych miast Galicyi Lwowa i Krakowa, z których Reprezentacya miasta Lwowa dwie trzecie części, zaś Reprezentacya miasta Krakowa jedną trzecią część stypendyów nadawaćby miała. Ciała te reprezentacyjne, które niniejszem do wykonywania kuratoryi fundacyi stypendyjnej upraszam i wzywam, mają także uznawać, czyli kandydat odpowiada warunkom przezemnie wyrażonym, a w szczególności czy jest narodowości polskiej, gdyż ani z nazwy ani z obrządku w naszych stosunkach narodowości sądzić nie można, bo jak doświadczenie uczy, mogą być obrządku ruskiego najlepsi Polacy i wrogowie polskiej narodowości, przeto uznanie tego charakteru narodowości wyłącznie zostawia się wspomnianym ciałom, mającym prawo nadawania stypendyów.

5) Stypendyum takie ma być kandydatowi, który po skończeniu nauk technicznych w Krakowie lub we Lwowie wprost w praktyczny zawód wstąpił, na lat dwa udzielane, zaś młodzieńcowi, który po skończeniu takich nauk udaje się do wyższych zakładów naukowych czy w kraju, czy za granicą dla większego teoretycznego kształcenia na lat dwa w takim wyższym naukowym zakładzie, a nadto na dalsze lat dwa, jeżeli następnie do jakiego zakładu praktycznego wstąpi.

6) Fundacya ta ma nosić nazwę: „Fundacya Teofila i Hersylii Januszewskich“.

Ustanowieni przez fundatorkę dziedzice zmarli, a mianowicie Wiktor Sobieszczański dnia 2 kwietnia 1891 r., a tegoż małżonka Honorata z Bochdanów dnia 5 listopada 1886 r., majątek fundacyi tej został w zupełności już zrealizowany i znajduje się w przechowaniu Wydziału krajowego, a przypadająca od niej należytość rządowa została już zapłacona.

Wobec tego nie stoi już nic na przeszkodzie ukonstytuowaniu i aktywowaniu tej fundacyi, a zatem Wydział krajowy Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem, który oświadczeniem z dnia 21 stycznia 1899 r. L. 4165 przyjął przekazane mu przez fundatorkę prawo rozdawnictwa niniejszej fundacyi i oświadczył gotowość przyjęcia także prawa zarządu, wskutek czego c. k. Namiestnictwo galicyjskie postanowieniem z dnia 23 maja 1899 L. 47118 prawo zarządu rzeczywiście nań przelało, zeznaje niniejszem za przystąpieniem Reprezentacyi miejskich we Lwowie i Krakowie, które uchwałami z dnia 21 i 28 września 1899 r. L R. 55, a względnie z dnia 5 października 1899 r. L 44880 przyjęły ewentualne prawo rozdawnictwa stypendyów z niniejszej fundacyi — następujący

AKT FUNDACYJNY.

I. Fundacya niniejsza nosić będzie nazwę: „Fundacya ś. p. Teofila i Hersylii Januszewskich“.

II. Majątek zakładowy tej fundacyi stanowią na teraz następujące na jej imię zawinkulowane i w kasie krajowej Wydziału krajowego przechowane efekta:

1) $4\frac{1}{2}\%$ listy zastawne gal. Banku hipotecznego Ser. A. Nr. 4481, 4482, 8251, 9345 i 17075 po 100 zła. Ser. B. Nr. 4307 na 500 zła. aw. Ser. C. Nr. 902, 4691, 4692, 4693, 4694, 9081 i 17002 po 1000 zła. a. w. Ser. E. Nr. 535 na 10.000 zła. a. w.

2) 4% listy zastawne galic. Towarzystwa kredytowego ziemskiego Ser. I. Nr. 1416, 1417 po 20.000 koron. Ser. II. Nr. 2031 na 10.000 koron. Ser. III.

Nr. 3123, 3124, 6326, 6586, 8205, 10360, 16045, 16127, 26668, 26669, 26670, 26671, 26672, 36448, 37669, 41676 i 41719 po 2000 koron. Ser. IV. Nr. 2669, 13578 po 1000 koron. Ser. V. Nr. 3081, 7173, 25777, 26557, 28569, 29827, 29828, 29829, 29830 po 200 koron.

3) Książeczki Galicyjskiej Kasy oszczędności Nr. 46423 na 177 kor. 71 gr., Nr. 75020 na 71 kor. 40 gr. i Nr. 102247 na 172 kor. 30 gr.

III. Czyste stałe dochody niniejszej fundacyi posłużą na wypłatę stypendyów po trzysta (300) zła. czyli sześćset (600) koron rocznie w takiej liczbie, na jaką wystarczać będą.

IV. Jeżeliby kiedy z jakiejkolwiek przyczyny dochody fundacyi uległy takiemu zmniejszeniu, iżby nie wystarczały na pokrycie wszystkich, podówczas systemizowanych stypendyów, należy zredukować odpowiednio tychże liczbę, w razie zaś, jeżeliby to z powodu braku wakansów nie było możliwe, zredukować na razie odpowiednio kwotę wszystkich stypendyów, następnie zaś przez zwinięcie odpowiedniej części stypendyów lub przez interkalarya doprowadzić stypendya do wysokości w art. III. oznaczonej.

V. Wszelkie nadwyżki dochodów, zyski z losowania efektów, interkalarya i wogóle wszelkie przypadkowe dochody fundacyi będą kapitalizowane i do majątku zakładowego fundacyi wcielane.

IV. Stypendya z niniejszej fundacyi przeznaczone są dla ubogiej uczącej się młodzieży narodowości polskiej, wyznania chrześcijańskiego nie tylko z teraźniejszego Królestwa Galicyi z Wielkiem Księstwem krakowskiem, ale i ze wszystkich części dawnego Królestwa Polskiego.

Ubiegać się o te stypendya mogą:

1) Młodzieńcy, którzy z dobrym postępem ukończyli naukę w szkołach technicznych we Lwowie, Krakowie lub w innych prowincyach polskich, a w celu dalszego kształcenia się w zawodzie technicznym zamierzają udać się do innych wyższych zakładów poza obrębem Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem, czy to w Monarchii austryacko-węgierskiej, czy za granicami tejże leżących;

2) młodzieńcy, którzy po ukończeniu wyż wspomnianych zakładów naukowych w celu praktycznego wykształcenia udają się na praktykę do jakiegokolwiek zakładu rękodzielniczego lub przemysłowego czy to w kraju, czy zagranicą, ażeby potem na ziemi ojczystej przyczynić się do podniesienia rękodzieł i przemysłu.

VII. Stypendya te mają być udzielane kandydatom, którzy po ukończeniu nauk technicznych w Krakowie, we Lwowie lub w zakładach technicznych w innych prowincyach polskich wprost w praktyczny zawód wstąpili, na lat dwa; tym zaś, którzy po ukończeniu takich nauk udają się do wyższych zakładów naukowych poza obrębem Królestwa Galicyi i Lodomeryi z Wielkiem Księstwem krakowskiem, czy to w Monarchii austryacko-węgierskiej, czy to za granicami tejże leżących, dla większego teoretycznego kształcenia się, na lat dwa w takim wyższym naukowym zakładzie, a nadto na dalsze dwa lata, jeżeli następnie do jakiego zakładu praktycznego czy to rękodzielniczego, czy przemysłowego wstąpią.

VIII. Stypendya te wypłacane będą obdarowanym w równych kwartalnych ratach z góry, pod warunkiem, że stypendysta co kwartału wykaże się świadectwem, że w obranym zawodzie należyte czyni postępy.

IX. Zarząd niniejszej fundacyi i wykonywanie wszelkich z nim połączonych czynności, prawo rozdawnictwa stypendyów i orzekania o ich pozostawieniu lub utracie, o zmniejszaniu lub powiększaniu ich liczby, tudzież o ich redukcyi, należą do Wydziału krajowego Królestwa Galicyi i Lodomeryi wraz z Wielkiem Księstwem krakowskiem, jak długo tenże z wolnych wyborów Reprezentacyi krajowej istnieć będzie.

X. Jeżeliby Wydział krajowy przestał istnieć, lub nie był organem wykonawczym Reprezentacyi z wolnych wyborów pochodzącej, natenczas powróci prawo zarządu i decyzyi o systemizacyi lub zwijaniu i redukcyi stypendyów do c. k. Namiestnictwa galicyjskiego, a wszystkie inne prawa Wydziałowi krajowemu zastrzeżone, przejdą na Reprezentacyę głównych miast Galicyi Lwowa i Krakowa w ten sposób, że te prawa co do dwóch trzecich części stypendyów wykonywać będzie Reprezentacya miasta Lwowa, a co do jednej trzeciej części Reprezentacya miasta Krakowa.

XI. W wypadku w art. X. przewidzianym znosić się będzie c. k. Namiestnictwo z właściwą Reprezentacyą miejską w kwestyach tejże zastrzeżonych, komunikując jej — o ileby chodziło o wybór stypendystów — dokładną tabelę kwalifikacyjną wszystkich wymaganą kwalifikacyę posiadających kandydatów.

Jeżeliby Reprezentacya miejska żądanej decyzyi w przeciągu trzydziestu dni od doręczenia wezwania c. k. Namiestnictwa nie zakomunikowała, tudzież, jeżeliby w razie uchylenia tej decyzyi przez c. k. Namiestnictwo jako z niniejszym aktem fundacyjnym niezgodnej, w przeciągu trzydziestu dni nie zakomunikowała c. k. Namiestnictwu ponownej a należytej decyzyi, przejdzie prawo wydania decyzyi na ten raz *iure devolutivo* na c. k. Namiestnictwo galicyjskie.

XII. W sprawach niniejszym aktem fundacyjnym bliżej nieokreślonych, należy zastosować każdoczesne ogólne przepisy.

XIII. C. k. Namiestnictwu galicyjskiemu jako najwyższej władzy fundacyjnej w kraju służy prawo najwyższego nadzoru nad niniejszą fundacyą.

XIV. Niniejszy akt fundacyjny zeznaje się w czterech równobrzmiących egzemplarzach, z których jeden przeznaczony jest dla c. k. Namiestnictwa, drugi dla Wydziału krajowego, trzeci dla Reprezentacyi miasta Lwowa, czwarty zaś dla Reprezentacyi miasta Krakowa.

We Lwowie dnia 21 lipca 1900 r.

Marszałek krajowy (zastępca):

(L. S.) *Chamiec* m. p.

Członek Wydziału krajowego: *Onyszkiewicz* m. p.

Członek Wydziału krajowego: *Dr. Józef Wereszczyński* m. p.

Rada miejska król stoł. miasta Lwowa na posiedzeniach 21 i 28 września 1899 r. przyjęła prawa i obowiązki niniejszym aktem fundacyjnym objęte.

Lwów dnia 27 lipca 1900 r.

(L. S.) *Dr. Godzimir Małachowski* m. p.
Prezydent stoł. król. m. Lwowa.

Stanisław Markiewicz m. p.
Radny m. Lwowa.

Ferdynand Bardas m. p.
Radny m. Lwowa.

Tomasz Najsarek m. p.
Radny m. Lwowa.

Rada stoł. król. m. Krakowa na posiedzeniu, odbytem w dniu 5 października 1899 r. przyjęła prawa i obowiązki, określone niniejszym aktem fundacyjnym.

Kraków dnia 12 września 1900 r.

(L. S.) *Józef Friedlein* m. p.
Prezydent miasta.

Dr. Leon Cyfrowicz m. p.
Radca miejski.

Dr. Franciszek Kasparek m. p.
Radca miejski.

L. 107047. Lwów dnia 13 listopada 1900.

C. k. Namiestnictwo, jako najwyższa władza fundacyjna krajowa, zatwierdza niniejszy akt fundacyjny w całej osnowie.

Za c. k. Namiestnika:
Lidl m. p.

Nakładem gminy miasta Krakowa. — Czcionkami drukarni Związkowej w Krakowie, pod zarządem A. Szyjewskiego.